

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1577

Vragen van de leden **Ferrier** en **Biskop** (beiden CDA) aan de staatssecretarissen van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mevrouw Dijkema en mevrouw Van Bijsterveldt-Vliegenthart, over *de aansluiting van moeilijk lerende kinderen bij het beroepsonderwijs*. (Ingezonden 20 april 2007)

1 Hebt u kennisgenomen van het artikel «moeilijk lerende kinderen vallen buiten de boot»?¹

2 Onderschrijft u de problemen van aansluiting bij beroepsonderwijs, specifiek de Regionale Opleidingencentra (ROC's), van kinderen afkomstig van REC-4² scholen?

3 Kunt u de Kamer inzicht geven hoe en in welke mate of percentage deze problematiek zich op landelijk niveau voordoet?

4 Op welke wijze denkt u dat deze problematiek het best aangepakt kan worden?

5 Hoe gaat u ervoor zorgdragen dat de ondersteuning van kinderen met leer- en gedragsproblemen, die van REC-4 naar ROC's doorstromen, voldoende waarborgd blijft?

² REC: Regionaal Expertise Centrum.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Dijkema** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap). (Ontvangen 14 mei 2007)

1 Ja.

2 Nee, de bewering dat kinderen afkomstig van REC-4-scholen over het algemeen moeilijk kunnen aansluiten bij het beroepsonderwijs onderschrijf ik niet.

In het betreffende artikel staat dat de overheid wil dat leerlingen die tot nu toe een speciale vorm van mbo-onderwijs volgen (binnen een cluster 4-school) zo spoedig mogelijk doorstromen naar het reguliere onderwijs. Dit is echter niet het geval. In 2003 is de leerlinggebonden financiering (Igf) ingevoerd in het funderend onderwijs. Op verzoek van de Tweede Kamer en het onderwijsveld is per 1 januari 2006 de Igf-systematiek ook ingevoerd in het mbo. Leerlingen met een handicap krijgen zo de mogelijkheid om met extra ondersteuning een vervolopleiding in het mbo te volgen. Voor leerlingen tot en met 20 jaar geldt dat zij, net als vóór de invoering van Igf in het mbo, kunnen kiezen (met hun ouders) voor het voortgezet speciaal onderwijs (vso). Deze keuzevrijheid van ouders om

hun geïndiceerde kind in te schrijven bij regulier of speciaal onderwijs was een belangrijke motivatie voor de invoering van Igf in 2003.

Naar mijn idee kan niet worden gesteld dat de aansluiting problematisch is; daarvoor zijn de ervaringen te divers. Zo zijn er roc's die voor de invoering van Igf al aandacht besteedden aan de ondersteuning van deelnemers met een beperking. Deze instellingen hebben dus al ervaring met (de begeleiding van) deelnemers met een handicap. Voor een aantal andere instellingen is de begeleiding van deelnemers met een handicap nieuw. Ik kan mij voorstellen dat de instellingen tijd nodig hebben om expertise op te bouwen over de ondersteuning van deelnemers met een handicap. De scholen voor (v)so helpen de roc's daarbij. Immers, een deel van de Igf moet worden ingezet bij een REC/ (v)so voor ambulante begeleiding.

Overigens is de mate waarin de overgang naar het mbo succesvol verloopt niet alleen afhankelijk van de roc's, maar ook van de leerlingen. De verschillen tussen mbo-leerlingen met een handicap zijn zeer groot. Voor leerlingen die al een vmbo-opleiding (met Igf) hebben afgerond, zal de overgang eenvoudiger zijn dan voor leerlingen die afkomstig zijn van het vso. In het artikel wordt verder opgemerkt dat het vso onvoldoende middelen

¹ BN/De Stem, 13 april 2007.

heeft om alle mbo-opleidingen zelf aan te bieden. Hoewel de bekostiging van het vso relatief hoog is, is het inderdaad zo dat het vso niet alle mbo-opleidingen kan aanbieden. Dat betekent echter niet dat de leerlingen maar ingeschreven moeten worden bij het mbo. De vso-school kan ook samenwerken met het reguliere vo en mbo, bijvoorbeeld in de vorm van symbiose.

3

Zie het antwoord op vraag 2.

4

In het antwoord op vraag 2 heb ik al aangegeven dat roc's, met de ambulante begeleiding van het vso, expertise kunnen opbouwen om deelnemers met een handicap te begeleiden. Het lijkt mij goed dat, zoals ook in het artikel staat, scholen onderling en in samenspraak met de ouders en de leerling overleggen of een mbo-opleiding haalbaar is. Zo wordt ook duidelijk welke begeleiding een leerling nodig heeft. Verder wil ik, in het kader van «passend onderwijs», de samenwerking tussen het vso, het vo en het mbo bevorderen. Voor een deel hebben zij allemaal te maken met dezelfde doelgroep. Door betere samenwerking tussen instellingen en met gerichte kwalificatietrajecten is naar mijn mening veel winst te behalen. Begin juni zal ik u informeren over de nadere uitwerking van «passend onderwijs». Ik zal dan ook terugkomen op de kwalificatiesystemen.

5

Zoals opgemerkt bij vraag 2, is voor geïndiceerde leerlingen die doorstromen naar het mbo leerlinggebonden financiering (rugzak) beschikbaar. Bovendien moet een deel van het budget worden ingezet bij het REC/(v)so, zodat de speciale school waar de leerling vandaan komt, begeleiding kan verzorgen. Een vso-school met leerlingen die niet langer in aanmerking komen voor een rugzak, krijgt nog één jaar bekostiging om de leerlingen te begeleiden. Ook voor die leerlingen is dus extra ondersteuning gewaarborgd.